

[Ingeborg Hansen.]

haaber som sagt, at ogsaa disse falder ind under de velvillige Overvejelser, som den højtærede Justitsminister nu har lovet skal blive foretaget.

Rytter: Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han udtalte, at der vil blive anstillet Undersøgelser angaaende de Forhold, jeg berørte; og at man med Hensyn til Følgerne vil gaa efter de almindelige Regler, hilser jeg med Glæde. I det hele taget hilser jeg med Glæde, at Justitsministeren skal have et Møde i Dag, hvor han nærmere vil undersøge Forholdene, og saa haaber jeg, at den højtærede Justitsminister eventuelt senere vil gøre os meddelagtige i Resultatet, ikke alene af Hensyn til os selv her i Rigsdagen, men ogsaa af Hensyn til den Uro, der faktisk er ude omkring.

Den højtærede Justitsminister sagde om det Cirkulære, jeg omtalte, at det var en indre Foranstaltning, der der var truffet, og den havde den højtærede Justitsminister som saadan intet at gøre med. Det forstaaer jeg ikke, for naar man ved denne saakaldte indre Foranstaltning tager Sager bort fra Politiet, som er undergivet Justitsministeren, forstaaer jeg ikke, at Justitsministeren kan sige, at det er en indre Foranstaltning, som han ikke har noget med at gøre. Man siger jo positivt, at Auditøren skal træffe Afgørelse vedrørende nogle af de Retskrænkelser, der finder Sted, de skal ikke for Politiet; det synes jeg dog maa berøre Justitsministeren.

Med Hensyn til dette, at de internerede er at betragte som Krigsfanger, kan jeg sige det samme som det ærede Medlem Fru Ingeborg Hansen, saa det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa.

Hvorledes vi i Landstinget i sin Tid saa paa Kommunistloven, fremgaar tilstrækkeligt af Rigsdagstidende, idet overhovedet ingen tog Ordet her i Tinget ved Lovens Behandling, noget, som meget sjældent sker. Lovning passerede uomtalt igennem Landstinget, og dette var Udtryk for, at vi saa paa den som en Lov, der aldrig burde være kommet, men Forslaget var nu engang fremlagt paa Rigsdagens Bord. Forholdet var jo det, at det var en Slags Beskyttelsesarrest, som de paagældende blev sat i af Øvrigheden, og efter at vi senere har set, hvad der er foregaaet i Tyskland, kan jeg forstaa, at der har været Grund til denne Foranstaltning, hvis ikke de ulykkelige Mennesker skulde blive udsat for noget endnu værre. Men jeg tror ikke, at det, som nu finder Sted, paa nogen mulig

Maade kan kaldes, at de paagældende sættes i Beskyttelsesarrest.

Hvad angaar Regelen om de 24 Timer, tror jeg, at det fremgik af det, jeg allerede første Gang sagde, at denne Regel blev overholdt, efter at Rigsdagen havde haft Loven til Behandling. Der kom desværre til at staa i den, at Domstolene skulde have med Loven at gøre. Det var efter min Mening en meget stor Fejl; der var ingen Mening i, at Domstolene blev brugt her. De kunde i Realiteten ikke afgøre noget, de kunde ikke afgøre, om Manden var farlig eller ikke farlig, men kun to Ting, nemlig om Manden hed det og det, Jens Peder Sørensen eller noget andet, og om han havde været Medlem af en kommunistisk Forsamling. Domstolene burdes saaledes aldrig have haft med den Lov at gøre.

Den højtærede Justitsminister sagde saa, at Sagerne gik paa Samlebaand. Ja, det gik hurtigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, hvad Justitsministeren sikkert ved, at de anklagede havde Defensorer, og saa snart en Sag var tvivlsom, blev den udsat, idet man, som man har Lov til, forlængede Anholdelsesfristen, der jo kan forlænges med indtil 3 Dage; paa det Punkt overholdt vi altsaa Grundloven. Men der er vist ingen Strid om, at vi aldrig burde have vedtaget Kommunistloven her i Rigsdagen. De paagældende var indespærret af Øvrigheden, og det var Øvrigheden, der burde have taget Ansvar for det.

Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister, naar han har haft det omtalte Møde, eventuelt vil se sig i Stand til at give yderligere Oplysninger. Naar jeg har rejst Spørgsmaalet, er det udelukkende fordi man eventuelt ved en Redegørelse kunde bidrage til, at der blev Ro rundt omkring.

Formanden: Jeg henstiller, at man fatter sig i Korthed, idet en hel Del af den Diskussion, der nu har været ført, jo maa siges at ligge uden for Forhandlingen om det foreliggende Lovforslag.

Lannung: Jeg vil gerne have Lov til at sige, at det forekommer mig, at det afgivne Svar ikke er fuldt tilfredsstillende, navnlig paa eet Punkt, og det er dette, at formentlig adskillige Tusinde Mennesker nu har siddet over en Maaned uden overhovedet at komme i Forhør eller blot noget i den Retning. Det mener jeg ikke er tilfredsstillende fra noget som helst Synspunkt — og det maa kunne ændres —, saa meget mere som adskillige af de paagældende formentlig overhovedet ikke kan straffes efter gældende Love,